

MUZEUL MUNICIPIULUI BUCURESTI

ROMANIA IN ANII
RAZBOIULUI DE INDEPENDENTA
(1877-1878)

**Expoziția și catalogul
România în anii
Războiului de Independență
(1877-1878)**

**au fost realizate în cadrul M.M.B.
Exponatele aparțin Muzeului Municipiului București**

**Director: dr. Ionel IONIȚĂ
Concepție și coordonare: Ionel ZĂNESCU**

MUZEUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

BIBLIOTECA

NR. INVENTAR: 53162

COTA:

Realizatori:

Ionel Zănescu – Șef birou
Rodica Antonescu – șef secție
Liana Ivan Ghilia – muzeograf

Colaboratori:

Liliana Nicoleta Hanganu – muzeograf coordonator
Carmen Constantinescu - muzeograf
Elisabeta Drăgan – muzeograf
Camelia Ene – muzeograf
Mihaela Rafailă - muzeograf
George Mărculeț – muzeograf

Restaurare:

Rodica Antonescu – șef secție
Dan Iliescu – restaurator metale
Gheorghe Ionescu – restaurator metale
Roxana Diaconu – resturare hârtie
Horiana Chicu – restaurator sculptură

Restaurare pictură:

Ion Popa – coordonator laborator pictură
Simona Predescu – muzeograf

Conservare:

Elena Marcu – șef secție
Dragoș Dolea – custode general
Luminița Ștefăniță – conservator
Corina Voștinar – conservator
Corina Burghilea – conservator
Belu Victoria – conservator
Alina Dragomir – conservator

Mioara Gogor – conservator
Mihaela Crețeanu – conservator
Corina Constantinescu - conservator
Maria Neagoe – conservator

Scenografie:

Elisabeta Mihuț - muzeograf
Cristian Bungiu
Romică Șchiopu

Foto:

Oana Cohn
Vlad Coliță

Grafică și tehnoredactare:

Mihaela Pârvu

România în anii Războiului de Independență (1877-1878)

Răscoala cu caracter social și național, izbucnită în Bosnia și Herțegovina, în vara anului 1875, s-a extins cu repeziciune în Balcani, creând complicații internaționale și aducând Europa în pragul războiului. Problema orientală revenea din nou în atenția marilor puteri și vechile animozități și rivalități dintre statele europene reîncepeau să se manifeste. Examinarea situației existente la acea dată în Europa, precum și relevarea intereselor marilor puteri în Balcani, arătau că în lupta de afirmare ca națiuni de sine stătătoare, popoarele balcanice au avut de luptat nu numai împotriva Imperiului otoman, dar și a puterilor care aveau interese în menținerea acestui stat sau aspirau la împărțirea lui.

Imperiul otoman, care ani de-a rândul fusese folosit de către puterile apusene și centrale ca o barieră împotriva expansiunii rusești în sud-estul Europei și spre strâmtori, era în declin economic, financiar și politic.

Rusia, dimpotrivă, era în plină ascensiune, exercitând o presiune crescândă asupra Porții. Mișcarea cunoscută sub numele de „panslavism”, ce a luat naștere în Imperiul rus, s-a răspândit și în rândul popoarelor din sud-estul Europei. Unul din exponenții acestei mișcări, contele Ignatiev, a fost trimis la Constantinopol, în calitate de ambasador al guvernului de la St. Petersburg. Timp de 13 ani el a luptat pentru a restabili și consolida influența rusă asupra Porții, erijându-se în protector al popoarelor creștine din Imperiul otoman.

În România, atenția oamenilor politici era concentrată în direcția obținerii independenței de stat. Deși în principiu toți erau de acord că obiectivul esențial al politicii externe era independența, oportunitatea și modalitatea obținerii acestui mare ideal național erau diferite. Reamintim că, în fapt, România exista ca o entitate distinctă, bucurându-se de o deplină autonomie internă, dependența ei față de Imperiul otoman fiind destul de limitată.

În vreme ce radicalii, în opoziție, militau pentru o politică îndrăzneată, văzând în mișcările din sud-estul Europei și în neînțelegerile dintre marile puteri prilejuri pentru obținerea neatârării statale a României, conservatorii, aflați la putere, se pronunțau pentru negocieri diplomatice și atragerea marilor puteri la cauza română.

Dintre toate statele, România se găsea în poziția cea mai critică. Atitudinea adoptată la începutul conflictului de către guvernul conservator de la București al lui Lascăr Catargiu era aceea a respectării unei stricte neutralități deși în nota adresată de Vasile Boierescu, ministru de externe, lui Iancu Ghica, agentul României la Constantinopol, se preciza că în țară exista „o simpatie pentru aceste națiuni” și „cele mai strânse legături” cu ele. Însă în aceleași instrucțiuni se arată în continuare că necesitatea „rezervei desăvârșite a guvernului român era dictată de interesele țării” care cereau să se ducă „o politică națională separată și independentă”.

Evenimentele din Balcani au silit guvernul român să-și intensifice activitatea diplomatică și să intre în contact direct cu personalitățile politice de care depindea în parte viitorul României. În țară și mai ales în capitală persista ideea, de la începutul crizei balcanice, că prin intervenția în chestiunea orientală, România va impune imperiilor vecine respectarea neutralității sale. Dar neutralitatea n-a fost asigurată de nici o putere garantă iar cele limitrofe erau și mai puțin interesante în apărarea ei.

În cadrul acțiunii diplomației românești prin care se revendica în fapt independența politică a țării, la 16/28 iunie 1876, Mihail Kogălniceanu, în calitate de ministru de externe, trimitea în numele guvernului un amplu memoriu către guvernele puterilor garante și către Poartă, cuprinzând șapte revendicări esențiale, între care: recunoașterea individualității statului român și a numelui de România, admiterea reprezentanților ei în corpul diplomatic, inviolabilitatea teritoriului ei, fixarea graniței între România și Imperiul otoman la gurile Dunării ș.a.

Cursul evenimentelor la începutul anului 1877 se îndrepta spre o rezolvare pe calea armelor a crizei politico-militare din Peninsula Balcanică. Eșecul conferințelor de la Istanbul din decembrie 1876 – ianuarie 1877 și mai ales de la Londra din martie 1877 făcuse iminentă declanșarea războiului între imperiile rus și otoman.

În aceste condiții diplomația română a urmărit să evite desfășurarea conflictului militar pe teritoriul României și, în același timp, să asigure independența și integritatea teritorială a statului român. În acest sens s-au purtat tratative cu Rusia, pentru stabilirea cadrului juridic al trecerii trupelor țariste prin România, într-un conflict cu Poarta, precum și condițiile unei eventuale cooperări militare româno-ruse împotriva Imperiului otoman.

La 4/16 aprilie 1877, împuternicit de guvernul român, ministrul de externe Mihail Kogălniceanu a semnat, alături de reprezentantul țarului, baronul Dmitri Fiodorovici Stuart, agent diplomatic și consul general al Rusiei la București, textul convenției româno-ruse. Convenția specială, încheiată conform articolului III, conținea pe larg, în 26 de articole, obligațiile ce reveneau celor două părți semnatare pe timpul deplasării trupelor ruse pe teritoriul României.

Perspectiva izbucnirii inevitabile a războiului ruso-otoman, necesitatea apărării țării contra agresiunilor otomane repetate în

lungul Dunării ca și iminența pătrunderii trupelor țariste pe teritoriul statului român pentru a se îndrepta spre Balcani au determinat guvernul român să decidă mobilizarea generală a armatei. Decretul de mobilizare a fost promulgat la 6/18 aprilie 1877; întreaga operație fusese minuțios pregătită anticipat de ministerele de război și al afacerilor interne și executată apoi cu concursul comandamentelor diviziilor teritoriale și al organelor administrațiilor județene și locale.

Mobilizarea forțelor permanente, teritoriale și a milițiilor s-a desfășurat în ordine, operativ, încheindu-se la 25 aprilie/ 4 mai, în aproximativ 20 de zile, ceea ce în condițiile de atunci a reprezentat o adevărată performanță.

În total, efectivul armatei române mobilizate în primăvara anului 1877 s-a ridicat la aproximativ 125.000 de oameni. Dintre aceștia armata de campanie număra 58.700 de militari, cu peste 1600 de cadre de comandă, 12.300 cai și 190 piese de artilerie (tunuri); la aceste efective se adăugau cele ale batalioanelor de miliții care numărau 31.000 de oameni, contingentul anului 1877 – de aproximativ 14.000 combatanți – în curs de pregătire și care urmau a completa efectivele unităților trupelor permanente.

Războiul din 1877-1878 – sub aspectul forțelor mobilizate și introduse în operații, duratei, intensității, spațiului și modului de desfășurare a acțiunilor militare, dar mai ales prin urmările sale – a constituit unul din cele mai mari conflicte de coaliție ale celei de-a doua jumătăți a secolului al XIX-lea.

Armata română, purtătoare a unor vechi tradiții și virtuți ostășești, dovedite exemplar în numeroasele războaie de apărare a existenței multimilenare a poporului nostru, a entității și neatârării ei statale, a demonstrat în întreaga campanie a războiului din 1877-1878, deplina concordanță dintre obiectivul politico-strategic al intrării țării în război – dobândirea

independenței depline de stat – și forțele și mijloacele destinate a-l consfinți pe câmpul de luptă.

De la declararea războiului de către Rusia și de la intrarea trupelor ruse pe teritoriul României evenimentele se succedau cu o repeziciune surprinzătoare, după cum remarca ziarul „Pressa”, și toate spiritele erau neliniștite atât asupra prezentului cât și al viitorului.

Turcia nu numai că a protestat împotriva convenției dar a trecut și la acte de ostilitate. Sunt pe rând bombardate localitățile Brăila, Reși, Calafat, Bechet și Oltenița, iar trupe de bașibuzuci fac incursiuni în amonte pe Jiu.

Bombardarea porturilor românești de la Dunătre de către artileria turcă și riposta românilor au însuflețit opinia publică bucureșteană care a cerut „cu glas tare ca România să declare război Turciei”, după cum afirma C. Bacalbașa în lucrarea sa „Bucureștii de altădată”. Bucureștiul era în plină efervescență. Evenimentele din ultimele luni arătasera că România nu avea altă alegere pentru a pune capăt vechilor legături cu Poarta decât calea armelor.

În aceste condiții, la 9/21 mai 1877 chestiunea independenței a fost din nou pusă înaintea Corpurilor Legiuitoare. Camera a votat cu unanimitate, 79 voturi pentru și două abțineri, actul oficial de independență. Hotărârea din această zi a Parlamentului român, rezultat al voinței naționale, a pus marile puteri europene în fața faptului împlinit. Reacția acestora a cunoscut o scară largă de nuanțe, care au mers de la rezervă la ostilitate, ca în cazul Marii Britanii și a Imperiului otoman.

Se încheia o primă etapă a luptei pentru cucerirea suveranității depline a statului român; actul săvârșit trebuia consfințit, întărit și apărat pe câmpul de bătălie.

A urmat faza operației de acoperire a frontierelor țării, după trecerea trupelor ruse spre frontul din Balcani și a avut loc în două

etape: prima, între 11/23 aprilie și sfârșitul primei decade a lunii mai, când dispozitivul armatei române s-a restrâns pe traiectul Dunării de la Cetate la Călărași, zona fortificată de la Barboși fiind preluată de trupele ruse; a doua, de la sfârșitul primei decade a lunii mai până la încheierea războiului, când acoperirea frontierei de sud s-a efectuat de către forțele române între Turnu Severin și Flămânda, restul fluviului, în aval de Islaz, fiind asigurat de trupele rusești.

Diplomația țaristă condusă de prințul Gorceakov continua însă să se opună oricărei colaborări active pe plan militar. Odată stabilit cu întreaga sa suită la București, ca urmare a strămutării cartierului general al țarului la Turnu Măgurele, după reușita trecere a Dunării de către trupele ruse, bătrânul cancelar a încercat să influențeze cercurile politice din capitala României.

Evoluția nefavorabilă a operațiunilor desfășurate în luna iulie 1877 în sudul Dunării tindea să schimbe radical soarta campaniei antiotomane, existând riscul pierderii inițiativei strategice de către trupele ruse în spațiul balcanic.

Solicitat să se alăture efortului antiotoman, guvernul român, la cererea expresă a Înaltului comandament rus, a acceptat intrarea armatei țării în campanie doar în urma perfectării înțelegerilor intervenite la nivel politico-statal.

Trecerea armatei române de la executarea acoperirii strategice a frontierei Dunării la îndeplinirea altor operații în sudul fluviului s-a realizat, astfel, pe toată durata războiului de independență, în strictă conformitate cu deciziile și sub directa conducere națională exercitată de către Comandamentul suprem român.

După eșecurile înregistrate la Plevna în zilele de 8/20 și 9/21 iulie, țarul Alexandru al II-lea și marele duce Nicolae, și-au dat seama că evoluția ulterioară a războiului ruso-turc depindea, în

cea mai mare măsură, de sprijinul militar ce urma să-l primească din partea României.

Trecerea Dunării de către primele unități române la 16/28 iulie 1877 s-a făcut într-un mod solemn. Pe tot parcursul traversării Dunării a răsunat imnul național, iar la debarcarea pe malul drept, militarii români au fost întâmpinați de generalul rus A.D.Stolîpin, însoțit de statul major, cu o gardă de onoare, cu muzica și drapelul unui regiment rus.

După a doua bătălie de la Plevna (18/30 iulie), când trupe țariste au suferit o nouă și grea înfrângere, au fost trecute la sud de fluviu și celelalte unități ale Diviziei 4 infanterie române. Totodată, la nord de Dunăre a început regrouparea diviziilor 3 infanterie și de rezervă. Grosul armatei române și-a concentrat și organizat dispozitivul de luptă în jurul Plevnei care, prin poziția sa strategică deosebită, constituia un nod al comunicațiilor între Rusciuk-Șiștov-Nicopol-Lovcea-Târnovo-Sofia-Vidin și Rahova.

Principele Carol, comandantul Armatei de vest, împreună cu șeful său de stat-major și cu alți ofițeri, după o temeinică analiză a inamicului, a terenului, a potențialului de ofensivă al trupelor române și ruse, a elaborat, la 25 august/ 6 septembrie, planul de operații al Armatei de vest. S-a hotărât ca după o puternică și îndelungată pregătire de artilerie atacul general al forțelor aliate să fie executat simultan pe trei direcții: dinspre nord-est și est, din spațiul dintre Verbița și Grivița spre Plevna, cu Armata de operații română, comandată de generalul Alexandru Cernat; dinspre sud-est, din spațiul dintre șoseaua Bulgăreni-Grivița și pâraul Tucenița, cu forțele ruse comandate de generalul N.P.Krüdner; dinspre sud, pe direcția Brestoveț-Plevna, detașamentul generalului A.K.Imeretinski.

Privită în plan mai larg, la nivel strategic, în ansamblul operațiunilor de pe teatrul de acțiuni militare din Balcani, adoptarea acestei soluții s-a dovedit a fi o măsură justă.

La 27 august/8 septembrie, a început atacul pentru a se cucerii redanul dinaintea redutei Grivița; trupele otomane, dându-și seama că orice rezistență este zadarnică au început să se retragă în grabă spre „reduta mare” de la „Grivița nr. 1”. Acțiunea care a avut ca rezultat cucerirea redanului din fața redutei Grivița nr. 1 a fost plină de dramatice episoade de eroism. Cucerirea redutei a atras admirația nu numai a aliaților ruși ci și a numeroșilor corespondenți de presă străini. Corespondentul ziarului elvețian „Bund” relatea entuziasmat: „Niciodată n-aș fi crezut să văd atâta bravură la o trupă care până atunci n-a cunoscut focul [...]. Armata română merită a fi pusă lângă orice altă armată a Europei și oricine poate fi mândru de soldații și ofițerii ei care au dat probe atât de strălucite de vitejie”.

În ziua de 30 august/11 septembrie a avut loc atacul nu asupra redutei „Grivița nr. 1”, ci asupra unei redute denumită „Grivița nr. 2”, despre existența căreia nu se știa. Dorobanții nu s-au oprit; îmbărbătați de ofițeri, s-au avântat peste vale, denumită de atunci „Valea plângerii” sau „Valea sângelui”. Au căzut atunci numeroși soldați și ofițeri printre care: maiorul George Șonțu, căpitanul Leon Cracălia, sublocotenentul Chivu Stănescu, căpitanul Nicolae Valter Mărăcineanu și sergentul Alexandru Ghenoiu, toți din Divizia 3 infanterie.

În cele din urmă, reduta „Grivița nr. 1” a fost cucerită, iar pe parapetul ei cel mai înalt flutura tricolorul românesc. Luptele din 27-31 august/8-12 septembrie 1877 au demonstrat, fără putință de tăgadă, eroismul ostașilor români, hotărârea lor fermă de a obține victoria, neprețuind nici un efort, nici un sacrificiu.

Rezistența dârză întâmpinată de forțele aliate în cea de-a treia bătălie pentru Plevna a arătat soliditatea sistemului defensiv organizat de Osman pașa, faptul că suportul său – complexul de fortificații – realizat de otomani era greu de cucerit printr-un atac

frontal. În atare condiții, consiliul de război româno-rus, din 2/14 septembrie, a hotărât încercuirea completă a Plevnei și Rahovei.

Luptele pentru cucerirea cetății Rahova au început în dimineața de 7/19 noiembrie 1877 și au fost o victorie exclusivă a armatei române. Prin căderea Rahovei s-a accentuat izolarea grupării otomane încercuite la Plevna.

Ajungând la capătul resurselor, Osman pașa – comandantul Plevnei – a cerut, la 19 noiembrie/1 decembrie, comandamentului armatelor de împresurare să i se permită ieșirea spre Sofia sau Vidin, lăsând la Plevna toate armele și munițiile. I s-a răspuns că nu i se poate admite decât capitularea fără condiții.

În zilele următoare, Osman pașa a căutat să-și pregărească minuțios mijloacele pentru a executa cu succes atacul de străpungere a blocadei. Această mișcare de ieșire s-a petrecut în ziua de 27 noiembrie/9 decembrie, cu care ocazie s-a declanșat una din cele mai înverșunate și sângeroase bătălii cunoscute în istoria modernă.

A doua zi, un parlamentar otoman a adus știrea că Osman pașa – care, rănit, se afla într-o casă din apropiere - cere să vorbească comandantului trupelor învingătoare. Colonelul M.Ch.Cerchez, comandantul Diviziei 2, va fi cel care v-a primi oferta de predare a lui Osman pașa, cu care ocazie, cel din urmă i-a spus: „Capitulez cu armata mea, predându-mă în mâinile junei și bravei armate române”. Osman pașa a fost îngrijit la un spital din București și a locuit timp de trei zile la „Grand Hotel Brofft”; apoi a fost transportat în Rusia la Harkov, unde a rămas până în martie 1878, când a fost eliberat din prizonierat.

Circa 45.000 de prizonieri otomani, cu toate armele lor, au fost luați, o dată cu Plevna, de către forțele aliate româno-ruse. În afară de aceasta, în luptele de la 28 noiembrie/10 decembrie otomanii au pierdut peste 5.000 de morți și răniți. Pierderile suferite de trupele româno-ruse, în aceeași zi, s-au ridicat la circa 2000 de morți și răniți.

În prima lună a anului 1878, ostilitățile au continuat pe toate câmpurile de luptă. Rând pe rând sunt cucerite punctele fortificate de la Smârdan, Vidin, BelogradciK, Nicopole și Lom Palanca. După căderea Adrianopolului și amenințarea vădită a strâmtorilor și a Constantinopolului, Turcia cere negocieri de pace.

Armata română și-a făcut intrarea triumfală în București, capitala României independente, în ziua de 8 octombrie 1878 (st.v.). Primirea s-a făcut cu 21 salve de tun, la paradă participând circa 50.000 de bucureșteni.

De o parte și de alta a Arcului de Triumf, special construit, s-au ridicat tribune. În cele din dreapta, privind spre centrul orașului, au luat loc autoritățile centrale, corpul diplomatic, membrii Academiei, militari străini. Printre invitați se găsea și poetul Vasile Alecsandri. În tribunele din partea stângă s-au așezat reprezentanții județelor, ai presei și mari mulțimi din timpul războiului.

De-a lungul șoselei Kiseleff și ai Căii Victoriei, mulțimea a primit armata cu urale și flori, cu lacrimi de bucurie. Defilarea propriu-zisă a avut loc în Piața Teatrului Național, iar Primăria a oferit trupei ce defilase (20.000 soldați și ofițeri) o masă pe câmpul de la Filaret.

Asemenea altor istorice înfăptuiri, independența României a fost opera întregului popor român, din partea liberă a României și, deopotrivă, din provinciile românești aflate încă sub autoritatea imperiilor limitrofe. Poporul a suportat toate greutățile, materiale și morale ale războiului, el a înțeles să facă sacrificii grele, gesturi care au dat măsura înaltului patriotism și a puteri sale de a dovedi mândria de a fi român. Valoarea donațiilor în bani și natură provenite din contribuțiile înregistrate a fost estimată la cifra de 18-20.000.000 lei, ceea ce reprezenta mai mult de două treimi din bugetul Ministerului de Război al României pe exercițiul 1877. Efortul statului pentru susținerea războiului de independență își

are și o semnificativă expresie cifrică – aproape 500.000.000 lei aur – care, raportată la numărul populației și la gradul de dezvoltare economică a țării din acea perioadă, subliniază o dată în plus marea solicitare a momentului istoric din 1877-1878.

★

★

★

Expoziția temporară „România în anii Războiului de independență (1877-1878)”, organizată de Muzeul Municipiului București, și-a propus să elogieze acest moment istoric prin folosirea patrimoniului muzeal de care dispune în acest sens.

Pot fi admirate în expoziție numeroase piese muzeistice aparținând unor colecții: pictură, artă decorativă, costume, mobilier, arme albe și de foc, hărți și planuri, sculptură, litografii, grafică, fotografii, plachete, medalii și alte numeroase accesorii.

Multe din aceste valori patrimoniale au aparținut unor personalități politice și culturale: Carol I, I.C.Brătianu, Vasile Alecsandri, C.A.Rosetti, principesa Elisabeta, Mihail Kogălniceanu, Nicolae Kretzulescu.

Din bogata colecție de arme albe și de foc, s-au expus cele mai reprezentative arme folosite de armata română, rusă sau otomană în campania militară sau aflate în posesia Gărzii civile române. Ele constau în revolverse, carabine, puști, săbii, baionete, pistoale și accesorii, cu un larg areal de fabricație: Rusia, Austro-Ungaria, Franța, Belgia, S.U.A., Anglia, Germania ș.a.

Picturile, litografiile și piesele grafice redau personalități ale vremii, orașe-porturi de pe Dunăre implicate în conflict, imagini ale Capitalei, activități de Crucea Roșie în război, dar și foarte numeroase imagini de pe câmpul de luptă din Balcani. Multe din ele poartă semnătura unor pictori și graficieni consacrați:

N.Grigorescu, Sava Henția, Carol Popp de Szathmari, Oscar Obedeanu, Tardeusz Adjekiewicz, E.Stoenescu, D.Pappasoglu.

Sculptura este și ea bine reprezentată în expoziție. Pe lângă unele busturi și statui, sunt expuse pentru prima oară piese unicate: măștile mortuare ale lui M.Kogălniceanu și Carol I, mâinile mortuare ale lui Carol I și principesa Elisabeta, lucrate în bronz sau ipsos.

Costumele de epocă sunt evocatoare: fracul de diplomat ce a aparținut dr. Nicolae Kretzulescu, roba de magistrat a lui C.A.Rosetti, precum și o tunică de sublocotenent din garda civică.

Medalistica vine să întregească cei 130 de ani de la războiul de independență. Numeroase ordine, medalii și plachete marchează unele evenimente petrecute atunci, sau le comemoarează pe altele. Dintre ele se detașează ordinele „Steaua României” și „Virtutea Militară”, medaliile dedicate unor personalități precum Carol I, I.C.Brătianu, C.A.Rosetti și Mihail Kogălniceanu sau plachetele specifice evenimentului în sine.

Organizatorii acestei expoziții au căutat, pe cât posibil, să fie cuprinse în expunere obiecte care sugerează cele mai importante evenimente și fapte care au marcat istoria noastră națională din deceniul opt al secolului al XIX-lea.

*Șef Birou Organizare Expoziții
Ionel ZĂNESCU*

CAPITOLUL I

I/11

ARME ALBE SI DE FOC

1. **Pușcă Henry Martini**
S.U.A., md. 1872, fabricată în 1885, cal. 0,45 in.
Oțel, lemn, tehnică mixtă.
L: 1220
Inv. 24040
2. **Pușcă Krnka cu percuție**
Fabricată în Marea Britanie prntru Rusia, md. 1862.
Oțel, lemn, tehnică mixtă
L: 1350
Inv. 32789
3. **Pușca Wanzel**
Austria, md. 1866
Oțel, lemn, tehnică mixtă.
L: 1320
Inv. 24039
4. **Pușcă Remington**
S.U.A., md. 1874, cal. 0,45 in.
Oțel, lemn, tehnică mixtă.
L: 1270
Inv.24044
5. **Pușcă cu capsă**
Fabricant: Snider Patent, pentru Turcia, 1868
Oțel, lemn, tehnică mixtă.
L:1400
Inv. 25690
6. **Pușcă sistem Lorentz cu capsă**
Austria, md. 1854
Oțel, lemn, tehnică mixtă.
L: 1100
Inv. 96266

I/1

I/2

I/3

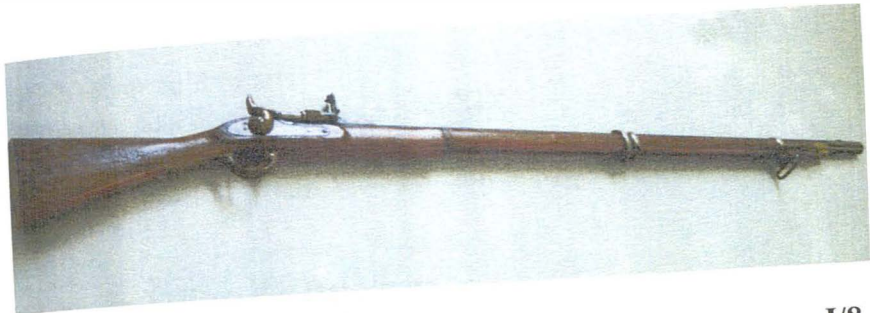
I/4

I/5

I/6

I/8

I/10

I/11

I/13

I/15

19. Sabie ofițer

Atelier Solingen-Germania, a doua jumătate a sec. XIX
Oțel, piele, sticlă, tehnică mixtă.
Lama: 850; mâner: 150; teaca: 870.
Inv. 32289

20. Sabie ofițer

Atelier Toledo-Spania, sfârșitul sec. XIX
Oțel, material textil, tehnică mixtă.
Lama: 860; mâner: 152; teaca: 882
Inv. 32288

21. Sabie ofițer

Atelier Solingen-Germania, a doua jumătate a sec. XIX
Oțel, metal brumat, piele, tehnică mixtă
Lama: 845; mâner: 150; teaca: 868
Inv. 70272

22. Sabie ofițer

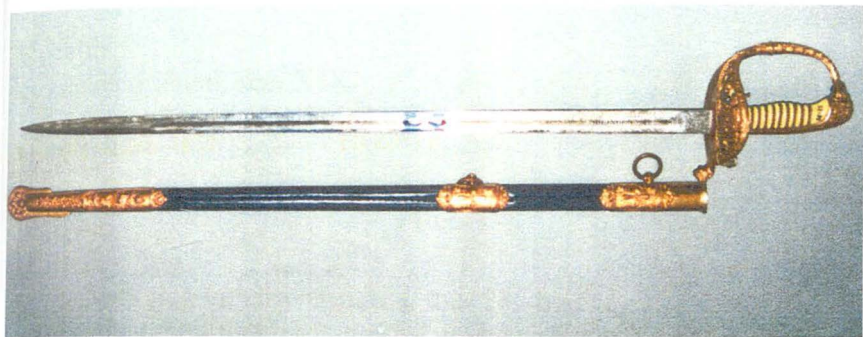
Atelier Solingen-Germania, a doua jumătate a sec. XIX
Oțel, metal brumat, tehnică mixtă
Lama: 850; mâner: 150; teaca: 890.
Inv. 67065.

23. Sabie ofițer

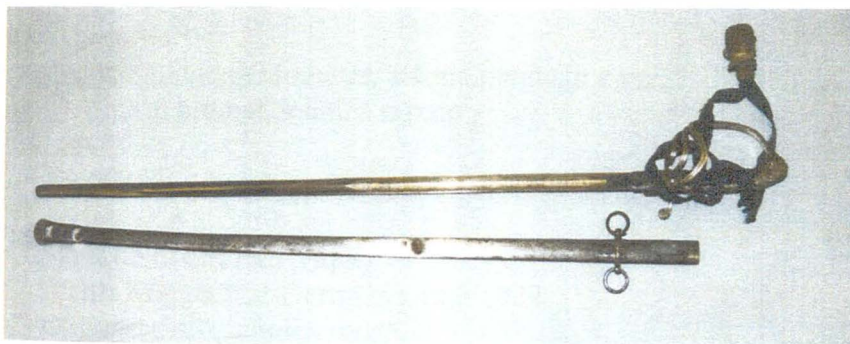
Atelier Solingen-Germania, a doua jumătate a sec. XIX.
Oțel, material textil, metal brumat, tehnică mixtă.
L: 960
Inv. 74113.

24. Sabie iatagan

Atelier oriental, sec. XIX
Oțel, lemn, catifea, tehnică mixtă
L: 930.
Inv. 109697.

I/19

I/20

I/23

25. Sabie

Atelier oriental, sec. XIX

Oțel, metal brumat, tehnică mixtă.

L: 765.

Inv. 39656.

26. Sabie ofițer

Atelier Klingenthal-Germania, md. 1861.

Oțel, metal brumat, material textil, tehnică mixtă.

Lamă: 770; mâner: 140; teacă: 865.

Inv. 26520.

27. Sabie ofițer

Atelier Solingen-Germania, a doua jumătate a sec. XIX

Oțel, metal brumat, tehnică mixtă

L: 940

Inv. 32287

28. Sabie de cavalerie (trupă)

Atelier Klingenthal-Germania, md. 1822

Oțel, metal alb, tehnică mixtă. .

Lama: 820; mâner: 148; teaca: 955

Inv. 26518

29. Sabie ofițer de infanterie

Atelier occidental, md. 1845

Oțel, metal nichelat, tehnică mixtă.

Teaca: 775; teaca: 790

Inv. 109698

30. Sabie ofițer

Atelier Solingen-Germania, sfârșitul sec. XIX

Oțel, metal nichelat, material textil, tehnică mixtă.

Lama: 890; mâner: 130; teaca: 900

Inv. 25685

31. Sabie ofițer de artilerie

Atelier Solingen-Germania, md. 1876
Oțel, metal brumat, tehnică mixtă.
Lama: 850, mâner: 130; teaca: 893.
Inv. 32240.

32. Sabie de demnitar

Atelier Solingen-Germania, mijlocul sec. XIX
Oțel, piele, material textil, material nichelat, tehnică mixtă
L: 910
Inv. 137870.

33. Sabie-revolver

Atelier Austro-Ungaria, md. 1875
Oțel, metal brumat, tehnică mixtă
Lama: 777; mâner: 140; L pistol: 145.
Inv. 69520.

34. Sabie-revolver

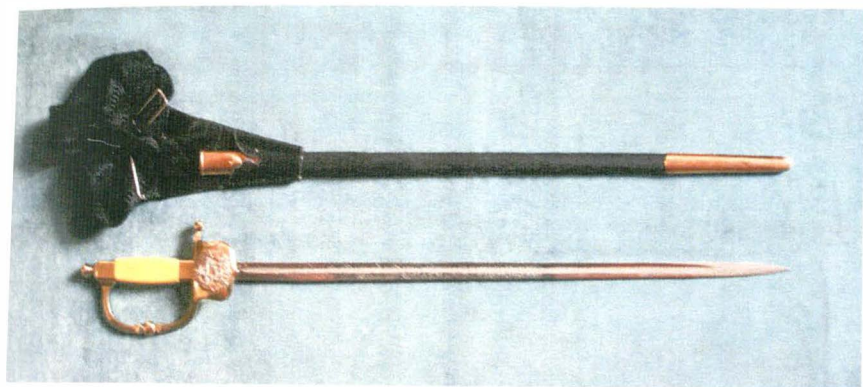
Atelier Austro-Ungaria, md. 1872.
Oțel, os, tehnică mixtă
L: 1000
Inv. 39633

35. Baionetă

Atelier occidental, sec. XIX
Bronz, oțel, tehnică mixtă.
L: 450.
Inv. 69677

36. Baionetă

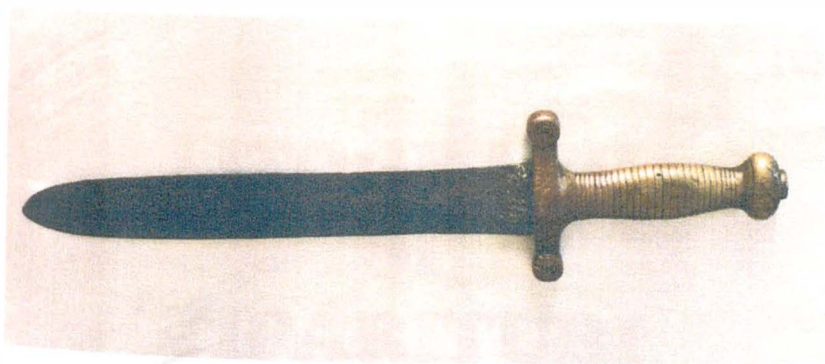
Atelier occidental, sec. XIX
Oțel, lemn, tehnică mixtă
L: 650.
Inv. 31035.

I/32

I/33

I/35

CAPITOLUL II

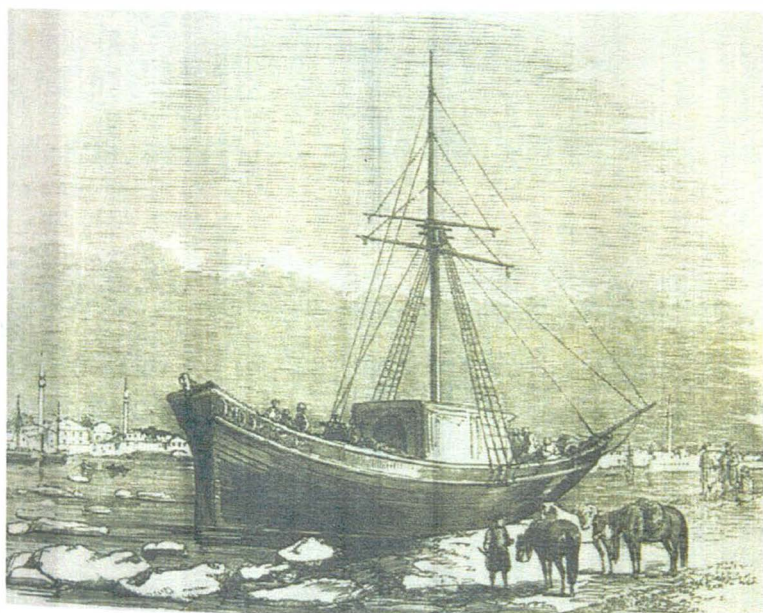
II/58

LITOGRAFII SI TIPARITURI

1. **Bucureștiul în preajma războiului de independență**
Litografie, sec. XIX
L: 230; Î: 160
Inv. 11343
2. **București – vedere generală**
Tipăritură, sec. XIX
L: 230; Î: 160
Inv. 11344
3. **Piața Teatrului Național din București**
Tipăritură, sec. XIX
L: 240; Î: 160
Inv. 11329
4. **M.L.E.Petrovitz, Palatul de la Cotroceni**
Tipăritură, 1877
L: 220; Î: 355
Inv. 69560
5. **Emil Volkers, Domnitorul Carol în călătorie**
Tipăritură, sec. XIX
L: 260; Î: 165
Inv. 11714/46
6. **Loufberger, Giurgiu**
Tipăritură, sec. XIX
L: 310; Î: 185
Inv. 11712/81
7. **Calafat**
Tipăritură, sec. XIX
L: 155; Î: 120
Inv. 11714/29

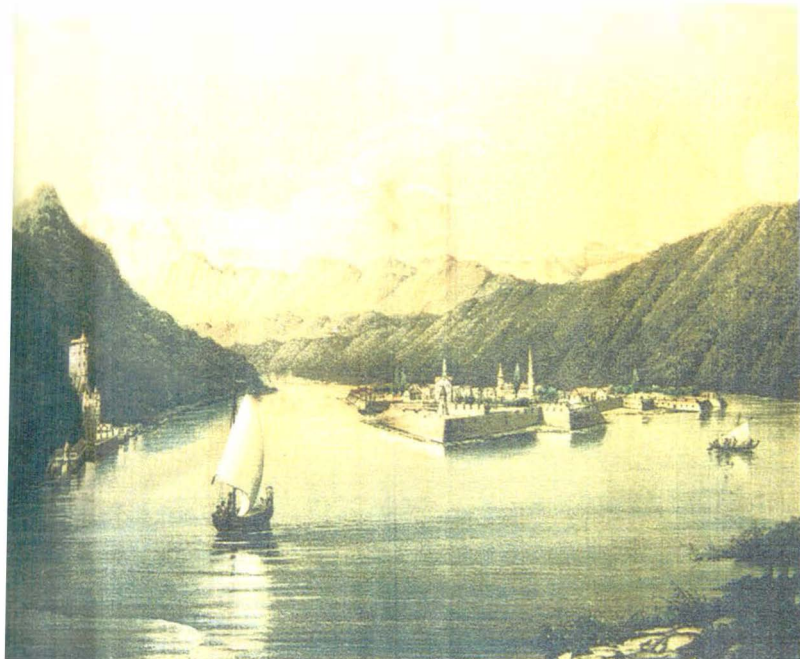

II/5

II/7

8. **Begenau, Orșova Veche**
Gravură, sec. XIX
L: 315; Î: 250
Inv. 11712/96
9. **Hârșova**
Tipăritură, sec. XIX
L: 215; Î: 160
Inv. 11712/36
10. **Erminy, Zimnicea**
Litografie, sec. XIX
L: 570; Î: 400
Inv. 11626
11. **S.R.Pellicer, Dunărea între Zimnicea și Șistova**
Tipăritură, sec. XIX
L: 500; Î: 180
Inv. 11737/5
12. **Recif pe Dunăre la Porțile de Fier**
Tipăritură, sec. XIX
L: 160; Î: 100
Inv. 11717/16
13. **Măcin**
Litografie, sec. XIX
L: Î:
Inv. 11712/90
14. **Constantinopol**
Litografie, sec. XVIII
L: 480; Î: 280
Inv. 115929

II/8

II/10

15. Carol I și Elisabeta

Litografie, sec. XIX

L: 380; Î: 310.

Inv. 11650

16. I. Robert, Principesa Elisabeta

Tipăritură, sec. XIX

L: 180; Î: 240

Inv. 11636

17. S.R. Pellicer, Cartier general rus în Ploiești

Tipăritură, sec. XIX

L: 225; Î: 160

Inv. 11736/2

18. Sahib, Cantonament militar la Ploiești

Tipăritură, sec. XIX

L: 360; Î: 258

Inv. 11724/44

19. M. Janet, Primirea țarului Alexandru al II-lea la Ploiești

Tipăritură, după o schiță de Dick, sec. XIX

L: 310; Î: 223.

Inv. 11736/10

**20. M. Ferdinandus, Sosirea ducelui Nicolae în gara Târgoviștei
(de Nord) la 4 mai (st.v) 1877**

Tipăritură, sec. XIX

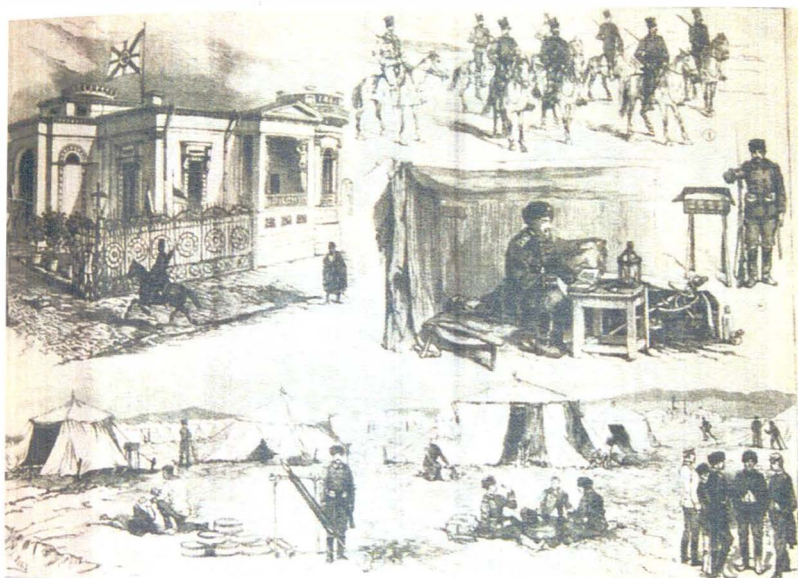
L: 330; Î: 230

Inv. 11354

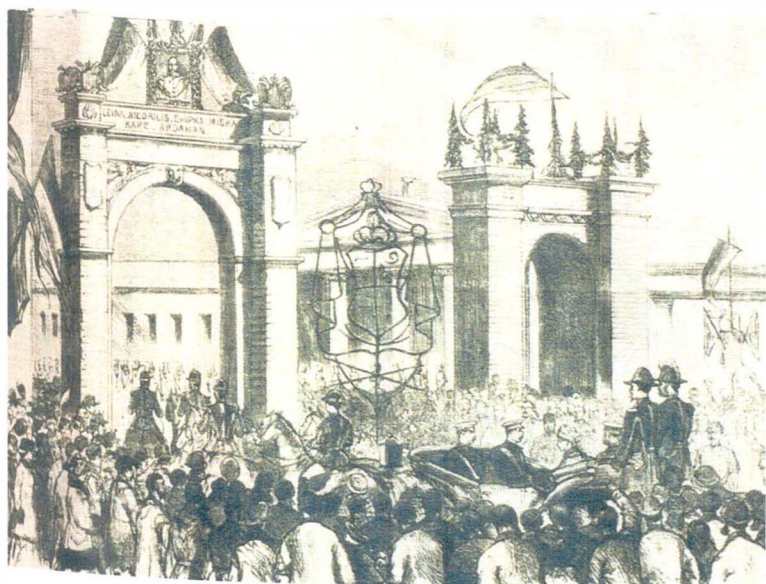
**21. Intrarea țarului Alexandru al II-lea în București,
27 mai /8 iunie 1877**

Tipăritură, sec. XIX

L: 275; Î: 180; Inv. 11380

II/18

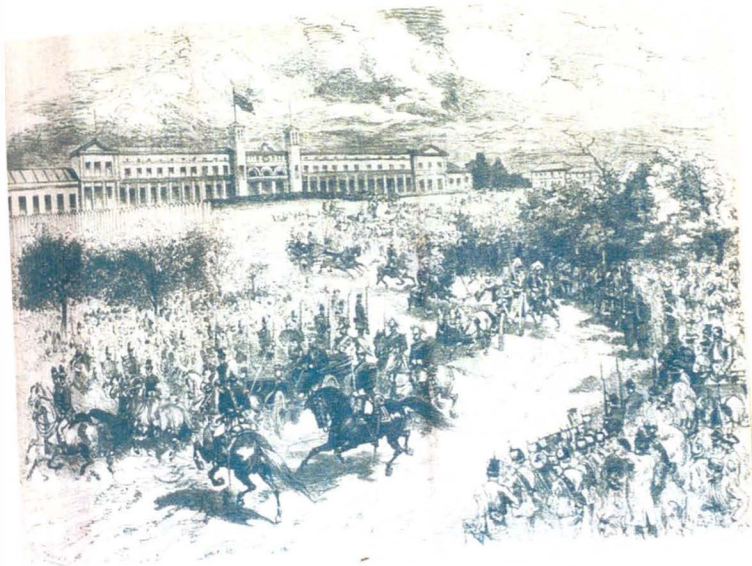
II/21

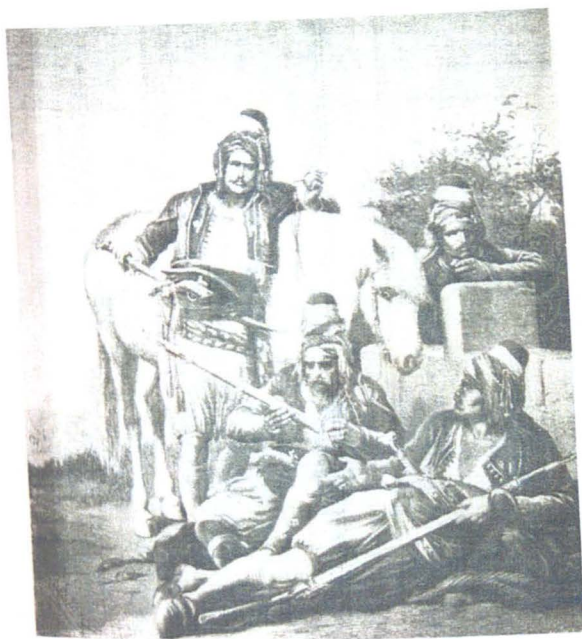
II/15

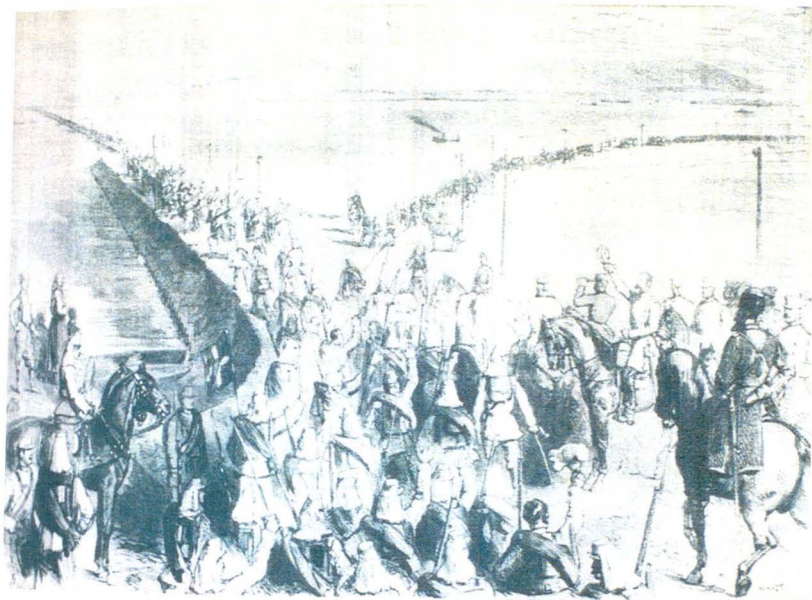
II/19

II/20

II/27

II/22

II/26

29. Artilerie turcă

Tipăritură, sec. XIX

L: 240; Î: 175.

Inv. 11734/47

30. Coloană militară spre o reductă

Tipăritură, sec. XIX

L: 240; Î: 240.

Inv. 11736/28

31. Dorobanți munteni

Litografie, sec. XIX

L: 278; Î: 180

Inv. 42384

32. Dorobanț din Garda națională mobilă

Tipăritură, sec. XIX

L: 81; Î: 123

Inv. 11375/3

33. *M. Vonille, M. Schouberg*, Batalion de vânători români la Galați

Tipăritură, sec. XIX

L: 225; Î: 160.

Inv. 11736/66

34. Sfințirea podului mobil de la Corabia

Tipăritură, sec. XIX

L: 230; Î: 180.

Inv. 11736/19

35. *G. Vernich*, Carol I

Tipăritură, sec. XIX

L: 330; Î: 495

Inv. 11625

II/35

36. Bombardarea Vidinului de la Calafat

Tipăritură, sec. XIX

L: 217; Î: 157.

Inv. 11734/25

37. Bombardarea Vidinului

Litografie, sec. XIX

L: 590; Î: 420

Inv. 69567

38. Locuitori din Calafat după bombardament

Tipăritură, sec. XIX

L: 217; Î: 157.

inv. 11734/29

39. Koenen, Reduta Grivița

Tipăritură, sec. XIX

L: 234; Î: 175.

inv. 11735/24

40. Atacul dorobanților la Grivița

Tipăritură, sec. XIX

L: 310; Î: 223.

inv. 11735/16

41. Carol Popp de Szathmari, Bătălia de la Grivița, 13 oct. 1877

Tipăritură, sec. XIX

L: 406; Î: 282

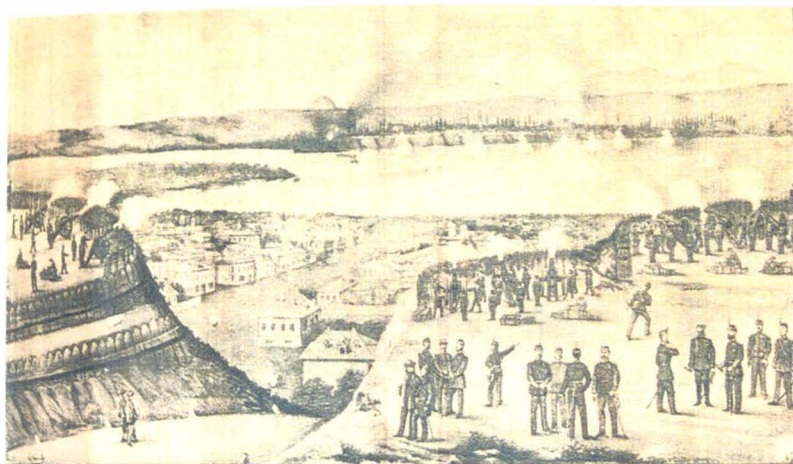
Inv. 11455

42. Soldați români răniți

Tipăritură, sec. XIX

L: 160; Î: 120

Inv. 11736/37

II/37

II/41

II/39

II/40

43. **Koenen, Spital de campanie la 1877**
Tipăritură, sec. XIX
L: 435; Î: 160.
inv. 11736/21
44. **Sehanberg, Cucerirea Griviței**
Litografie, sec. XIX
L: 540; Î: 420
inv. 11722/47
45. **Capturarea unui drapel otoman la Grivița**
Tipăritură, sec. XIX
L: 485; Î: 348
Inv. 11417
46. **Koenen, Spital de campanie la Turnu Măgurele**
Litografie, sec. XIX
L: 240; Î: 175
inv. 11736/57
47. **Nicola Lazzaro, Principele Carol I la Plevna**
Tipăritură, sec. XIX
L: 218; Î: 158.
inv. 11736/15
48. **Koenen, Soldați în tranșee la Plevna**
Tipăritură, sec. XIX
L: 235; Î: 175.
inv. 11736/23
49. **J. Schönberg, Scenă de luptă la Plevna**
Tipăritură, sec. XIX
L: 240; Î: 180.
Inv. 11736/4

II/44

II/49

II/45

II/47

50. Luptă de stradă în Plevna

Tipăritură, sec. XIX

L: 240; Î: 170.

Inv. 11735/23

51. Osman Pașa și Reuf Pașa

Tipăritură, sec. XIX

L: 240; Î: 170

Inv. 11734/56

52. Căderea Plevnei

Litografie, sec. XIX

L: 590; Î: 470

Inv. 11632

53. Convoi de prizonieri turci capturați la Plevna

Tipăritură, sec. XIX

L: 240; Î: 180.

Inv. 11734/4

54. Spital pentru răniți în București

Tipăritură, sec. XIX

L: 265; Î: 215

Inv. 11456

55. Spital de răniți în București

Tipăritură, sec. XIX

L: 265; Î: 120

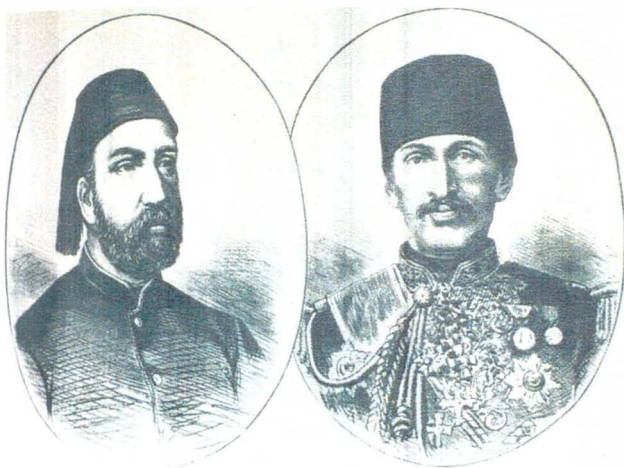
Inv. 11335

56. Crucea Roșie Română

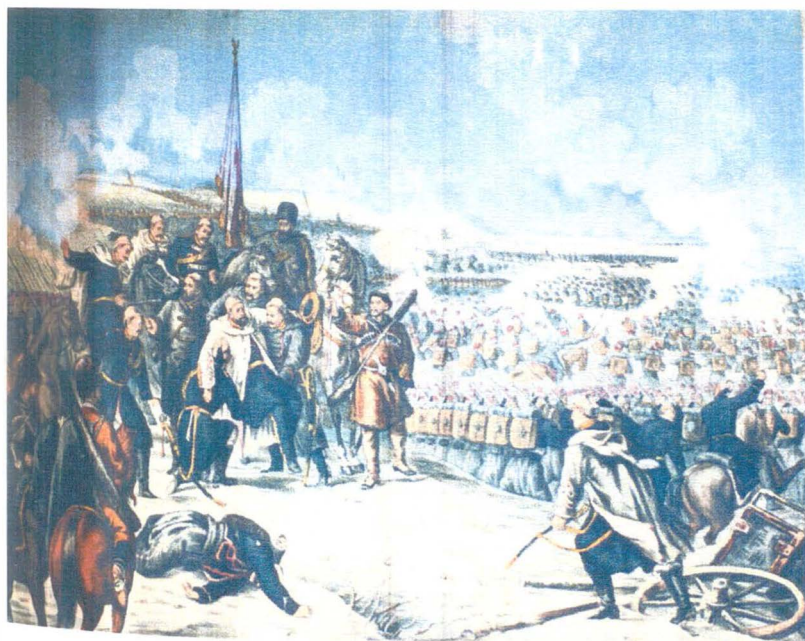
Tipăritură, sec. XIX

L: 470; Î: 360

Inv. 73403

II/51

II/52

II/55

II/56

57. Sultanul Abdul Hamid la căpătâiul răniților

Tipăritură, sec. XIX

L: 240; Î: 177.

inv. 11734/13

58. Atac pe podul de peste râul Ogost-Rahova, 9/21 noiembrie

1877

Litografie, 1879

L: 590; Î: 475

Inv. 11633

59. Ocuparea Rahovei de către trupele române

Tipăritură, sec. XIX

L: 405; Î: 283.

Inv. 11735/58

60. Guntlisch, Scenă de luptă

Tipăritură, sec. XIX

L: 405; Î: 274.

Inv. 11736/65

61. Oscar Obedeanu, Scenă din războiul din 1877-1878

Desen, sec. XIX

L: 205; Î: 125.

Inv. 42027

62. Redută la Varna

Tipăritură, sec. XIX

L: 356; Î: 170.

Inv. 11734/36

63. Koenen, Trecerea trupelor române prin Nicopole

Tipăritură, sec. XIX

L: 360; Î: 250

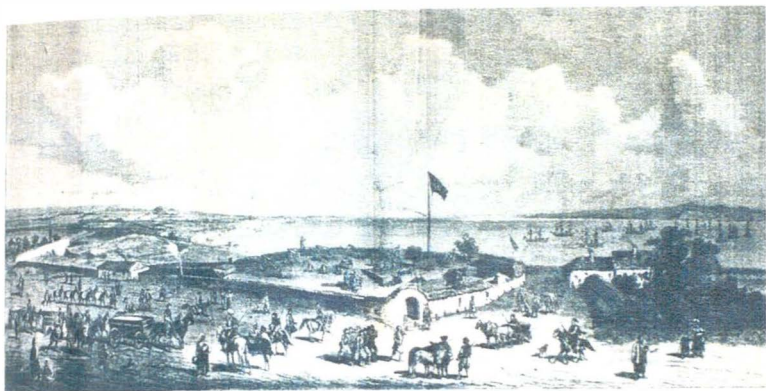
Inv. 11735/27

II/59

II/60

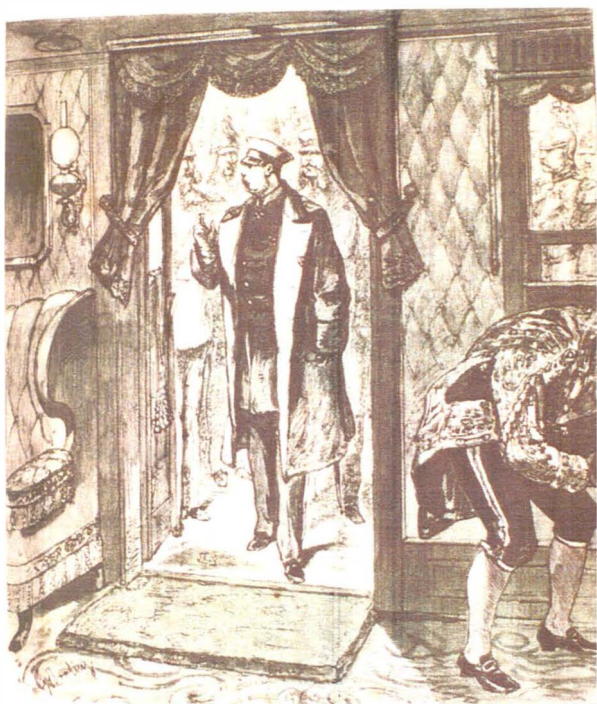

II/62

II/63

64. **C. Isler, Lupta de la Ienierdu, 12 ianuarie 1878**
Litografie, sec. XIX
L: 480; Î: 340.
Inv. 11569
65. **G. Brolling, Plecarea țarului Alexandru al II-lea la Chișinău**
Tipăritură, sec. XIX
L: 240; Î: 247.
Inv. 11735/39
66. **Tunuri capturate la Plevna și aduse la statuia lui Mihai Viteazul din București**
Tipăritură, sec. XIX
L: 230; Î: 160
inv. 11352/4
67. **Imagine de la San Stefano**
Tipăritură, sec. XIX
L: 355; Î: 170.
Inv. 11734/35
68. **Conferința de pace de la San Stefano**
Tipăritură, sec. XIX
L: 240; Î: 215.
Inv. 11735/29
69. **Trecerea armatei române în Dobrogea, 14/26 noiembrie 1878**
Litografie, sec. XIX
L: 590; Î: 470
Inv. 11634
70. **D. Pappasoglu, Independența României**
Litografie, sec. XIX
L: 460; Î: 370
Inv. 11405

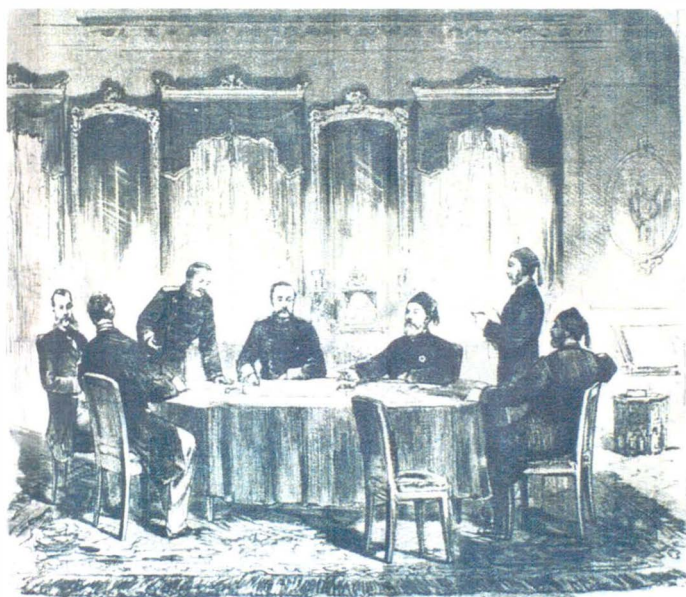
II/65

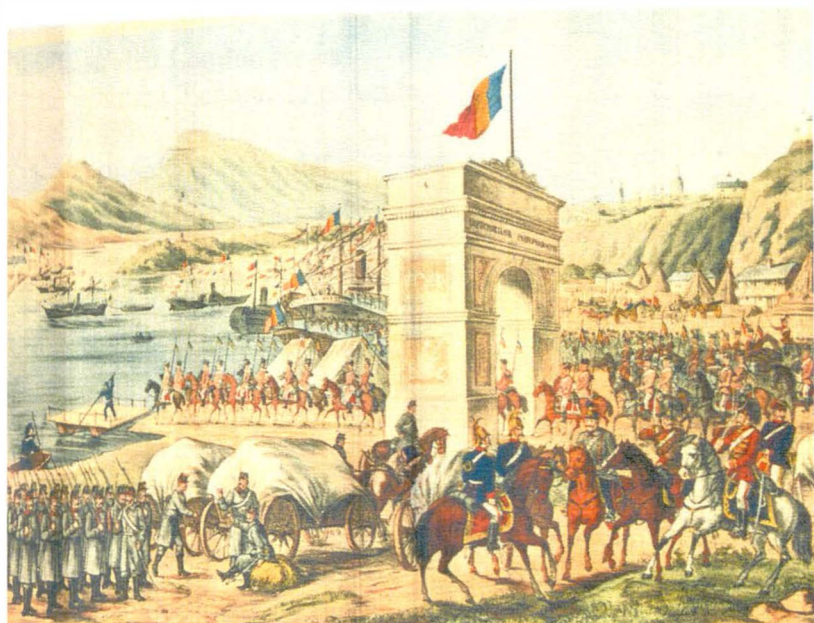
II/66

II/67

II/68

II/69

II/70

71. The Illustrated London News

Hârtie, tipăritură, Londra, 20 octombrie 1877

L: 285; Î: 400;

Colecția arh. George Mărculeț

72. Telegraful Român

Hârtie, tipăritură, Sibiu, 13/25 octombrie 1877

L: 330; Î: 480

Colecția arh. George Mărculeț

THE ILLUSTRATED LONDON NEWS.

No. 190, Vol. XXV.

SATURDAY, OCTOBER 20, 1877.

PRICE
Sixpence

11/71

CAPITOLUL III

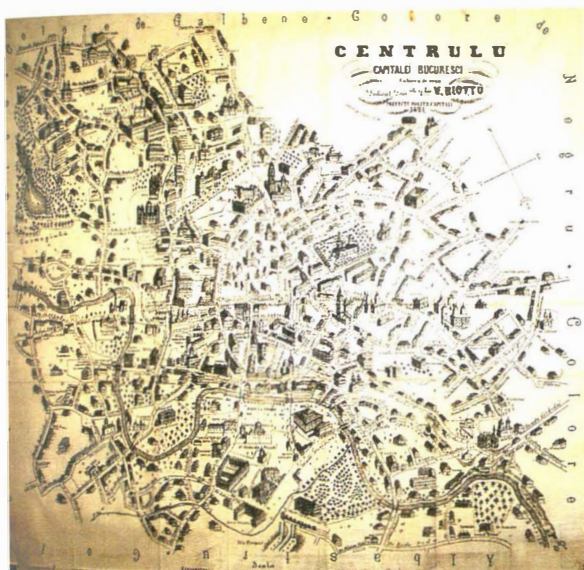
III/3

HARTI SI PLANURI

1. **Hiotu, Planul oraşului Bucureşti (culoarea de Roşu)**
România, 1871
Hârtie, imprimat
L: 480; Î: 600
Inv. 108151

2. **I.B.Homann, Harta Imperiului otoman**
Atelier occidental, sfârşitul sec. XVIII
Hârtie, gravură
L: 520; Î: 610
Inv. 11053

3. **Harta cuprinzând teatrul de război din 1877-1878**
Statul major rus, 1877
Hârtie, imprimat
L: 840; Î: 630
inv. 97978

III/1

III/2

CAPITOLUL IV

IV/1

COSTUME SI ACCESORII

1. Tunică de sublocotenent din Garda civică

Atelier european, md. 1866, postav, fir aurit, metal galben.

L: 106

Inv. 85116

2. Fracul de diplomat a dr. Nicolae Kretzulescu (1812-1900)

Atelier european, sec. XIX

Stofă, mătase, fir aurit, metal nichelat

L: 97

Inv. 124999

3. Pantalon frac

Atelier european, sec. XIX

Stofă de lână, fir aurit

L: 116; T: 31

Inv. 125002

4. Bicorn

Atelier european, sec. XIX

Fetru, postav, fir aurit, panglică tricolor, metal galben

L: 43; I: 13

Inv. 108423

5. Roba de magistrat a lui C.A. Rosetti

Atelier românesc, sec. XIX

Mătase

L: 120

Inv. 97937

6. Rochie cu crinolină

Atelier european, cca. 1870

Tafta

Corsaj: 430, fusta: 113

Inv. 126383

IV/2

IV/4

IV/5

IV/6

CAPITOLUL V

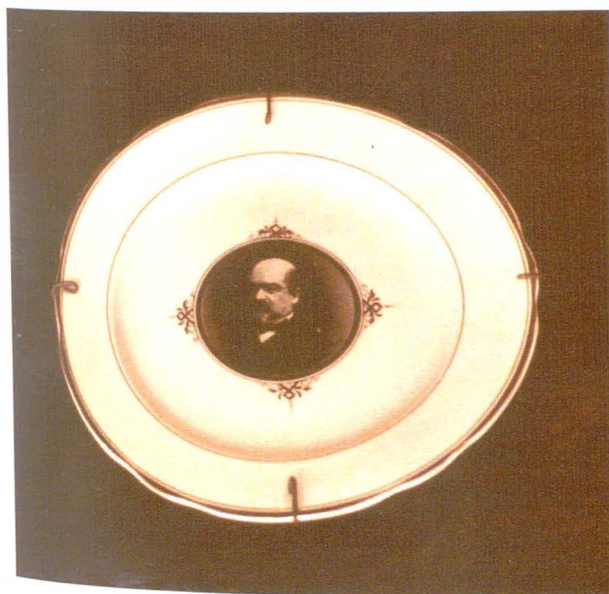
V/21

ARTA DECORATIVA

1. **Birou atribuit lui Mihail Kogălniceanu**
Atelier european, sec. XIX
Lemn, furnir negru, intarsii metalice
L: 1060; l: 450; Î: 480
Inv. 132188
2. **Scaun atribuit lui Mihail Kogălniceanu**
Atelier european, sec. XIX
Lemn sculptat și strunjit
L: 370; l: 330; Î: 830
Inv. 132189
3. **Farfurie cu chipul lui Mihail Kogălniceanu**
Atelier european, sec. XIX
Faianță pictată
D: 266
Inv. 52136
4. **Călimară atribuită lui C.A.Rosetti**
Atelier european, sec. XIX
Marmură, metal
L: 170; l: 98; Î: 115
Inv. 42881
5. **Chibritelniță atribuită lui C.A.Rosetti**
Atelier european, sec. XIX
Marmură, metal
L: 82; l: 75; Î: 79
Inv. 42883
6. **Ștergător de peniță atribuit lui C.A.Rosetti**
Atelier european, sec. XIX
Marmură, metal
L: 78; l: 75; Î: 75
Inv. 42882

V/1

V/3

V/4

V/7

7. Tampon pentru sugativă atribuit lui C.A:Rosetti

Atelier european, sec. XIX

Marmură, metal

L: 91; l: 70; Î: 46

Inv. 42884

8. Coup-papier atribuit lui C.A.Rosetti

Atelier european, sec. XIX

Marmură, metal

L: 163

Inv. 42885

9. Fructieră etajată

Atelier Christofle-Franța, sfârșitul sec. XIX

Metal și monograma lui Carol I

Î: 420; D: 138

Inv 163311

10. Vas cu picior

Atelier Christofle-Franța, sfârșitul sec. XIX

Metal și monograma lui Carol I

Î: 90; D: 65/135

Inv. 164376

11. Sosieră cu dublou

Atelier Christofle – Franța, sf. sec. XIX

Metal cu monograma lui Carol I

Î: 130; D: 273/183

Inv. 163199/203

12. Sfeșnic de cameră

Atelier european, sec. XIX

Metal cu monograma lui Carol I

Î: 90; D: 145

inv. 160314

V/9

V/10

V/11

V/12

13. Farfurioară cu monedă Carol I

Atelier românesc, 1880

Metal, argint

D: 80; moneda- D: 38

Inv. 145350

14. Furculiță

Atelier Christofle-Franța, sfârșitul sec. XIX

Metal argintat

L: 185

Inv. 164509/520

15. Sigiliu cu stema regatului

Atelier austro-ungar, sfârșitul sec. XIX

Metal, fildeș

L: 110; D: 33

Inv. 146532

16. Țigaret

Atelier românesc, 1877

Metal gravat

L: 95

Inv. 135920

17. Farfurie cu cele 32 județe ale României

Autor: F. Johne, atelier european, sec. XIX

Cristal gravat

D: 250

Inv. 94843

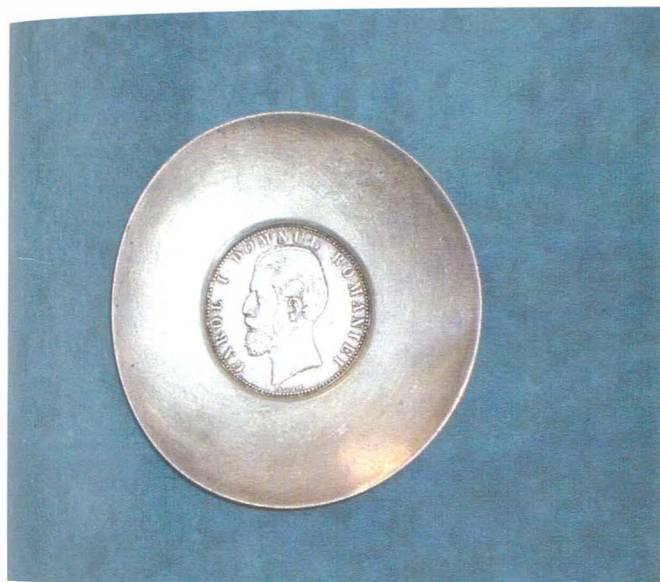
18. Cană de bere

Germania, sec. XIX

Sticlă, metal

Î: 420

Inv. 39769

V/13

V/15

V/17

V/20

V/18

V/23

19. **Cană de bere**
Atelier Boemia, sec. XIX
Sticlă, metal gravat
Î: 145
Inv. 39770
20. **Farfurie dedicată Independenței României**
Anglia, sec. XIX
Faianță
D: 235
Inv. 108419
21. **Farfurie cu predarea turcilor la Plevna**
Anglia, sec. XIX
Faianță
D: 290/235
Inv. 108420
22. **Platou cu predarea lui Osman Pașa**
Anglia, sec. XIX
Faianță
D: 320/255
Inv. 97398
23. **Geantă diplomat a lui Vasile Alecsandri**
Atelier românesc, sec. XIX
Piele, material textil, metal galben
L: 400; Î: 310
Inv. 146924
24. **Goarnă**
România, sec. XIX
Alamă
L: 230; Î: 70; Î: 30
Inv. 121259

V/19

V/22

V/5

V/27

15. Clește de nuci cu chipul lui C.A.Rosetti

Atelier românesc, sec. XIX

Lemn sculptat și lăcuit

L: 225; l: 75

Inv. 41780

16. Mihail Kogălniceanu, Istoria veche a Românilor

Hârtie, tipăritură

L: 240; l: 170

Inv. 132192.

17. Tampon sugativă atribuit lui M. Kogălniceanu

Atelier românesc, sec. XIX

Metal turnat

L: 105; l: 50

Inv. 132191

18. Sfeșnic atribuit lui M. Kogălniceanu

Atelier românesc, sec. XIX

Metal

Î:140

Inv. 132190

V/25

V/24

CAPITOLUL VI

VI/12

ARTA PLASTICA

1. **Mișu Popp, Cezar Bolliac**
România, u/p, sec. XIX
L: 245; Î: 235.
Inv. 11273

2. **Eliescu, C.A. Rosetti**
România, u/p, 1877
L: 680; Î: 550.
Inv. 87084

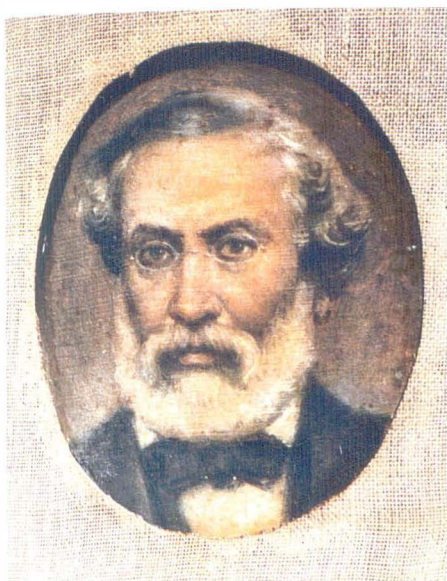
3. **C. Anghelescu, Mihail Kogălniceanu**
România, u/p, 1893
L: 530; Î: 630.
Inv. 84818

4. **Carol I**
România, u/p, sec. XIX
L: 400; Î: 483.
Inv. 11291

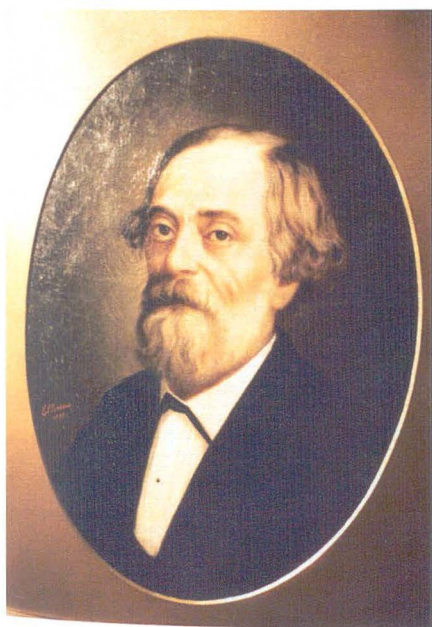
5. **Tadeusz Adjekiewicz, Carol I**
România, u/p, sec. XIX
L: 600; Î: 770.
Inv. 116928

6. **Santinela**
Copie după lucrarea lui N. Grigorescu, u/p, sec. XIX
L: 410; Î: 810.
Inv. 139750

7. **Eustațiu Stoenescu, I.C. Brătianu**
România, u/p, 1888
L: 580; Î: 810.
Inv. 171716

VI/1

VI/2

VI/3

VI/9

9. **Oscar Obedeanu, Dorobanț**
România, w/p, sec. XIX
L: 260; Î: 570.
Inv. 172931

10. **Carol I victorios – 1877**
România, sec. XIX
Bronz pictat și patinat
L: 500; Î: 460
Inv. 11752

11. **Carol I – bust**
România, sec. XIX
Marmură
L: 145; l: 80; Î: 210
Inv. 106208

12. **Dubois Ernest, Carol I – bust**
Franța, 1910
Marmură
L: 500
Inv. 116591

13. **W.Hegel, Carol I în uniformă de campanie – statuietă**
România, 1906
Bronz patinat
Î: 290; D: 120; Î soclu: 90
Inv. 51590

14. **W.Hegel, Carol I în uniformă de campanie – statuietă**
România, începutul sec. XX
Bronz
Î: 200; D: 120; Î soclu: 90
Inv. 130431

VI/10

VI/11

1. Ioan Georgescu, C.A. Rosetti – bust

România, sec. XIX

Teracotă

Î: 375; L: 245; l: 100

Inv. 102375

3. C.A. Rosetti – medalion

România, sec. XIX

Teracotă, basorelief

D: 270

Inv. 74248

16. Masca mortuară a regelui Carol I

România, sec. XX

Bronz, mulaj

L: 310; Î: 340

inv. 11750

17. W. Vogel, Masca mortuară a lui M. Kogălniceanu

România, sec. XX

Ipsos, mulaj

L: 190; Î: 240

Inv. 51582

18. Emil W. Becker, Mâna mortuară a regelui Carol I

România, sec. XX

Bronz, mulaj

L: 240; l: 125

Inv. 11747

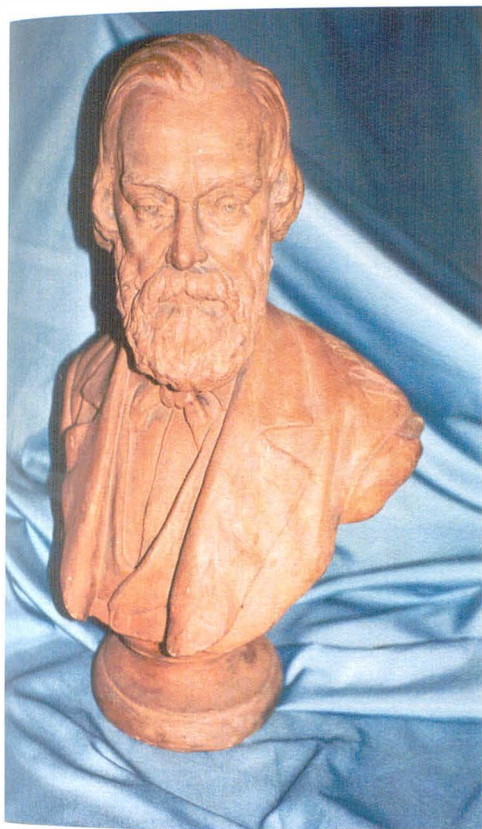
19. Mâna mortuară a reginei Elisabeta

România, sec. XX

Ipsos, mulaj

L: 230; l: 120

Inv. 11746

VI/14

VI/15

VI/16

VI/17

VI/20

3. Ath. **Constantinescu, I. C. Brătianu – bust**

România, sec. XX

Teracotă, soclu lemn

Î: 380; L: 300; l: 190.

Inv. 32872.

CAPITOLUL VII

VII/1

FALERISTICA SI MEDALISTICA

1. **Steaua României, gr. cavaler, militar – de război**
Ordin, md. 1877
Argint, email, moir, L:111,8
Inv. 40673/3

2. **Steaua României, gr. ofițer, militar – de război**
Ordin, md. 1877
Argint, email, moir, L:103,8
Inv. 69596

3. **Steaua României, gr. comandor, militar – de război**
Ordin, md. 1877
Argint, email, moir, L:300
Inv. 69594

4. **Trecerea Dunării – 1877**
Cruce, 1877
Otel, moir, L:94,5
Inv. 38067/1

5. **Serviciul credincios, cl. I**
Medalie, md. 1878
Gravuri: Joseph Resch & Fils
Bronz aurit, moir, L:100
Inv. 32084

VII/2

VII/3

Apărătorilor Independenței, 1877 – 1878

Medalie, 1878

Gravuri: Joseph Resch, E. Falot

Bronz, moir, L:104

Inv. 72460

**Medalia comemorativă rusă a războiului
din 1877 – 1878**

Medalie, 1878

Bronz, L:80

Inv. 38701/1

Crucea - Elisabeta, 1877 - 1878

Cruce, 1878

Argint aurit, L:75

Inv. 72982

Virtutea militară, cl. a II-a

Medalie, md. 1872

Argint, moir, L:90

Inv. 38075

**10. Medalia comemorativă a Proclamării Independenței,
1877 – 1927**

Medalie, 1927

Argint, L:96

Inv. 38073/1

VII/4

VII/5

1. Manufactura de arme din București

Medalie, 1863

Gravor: Armand August Caqué

Cupru, L:51

Inv. 40978

2. Capitulara Plevnei (28 nov. 1877)

Medalie cu toartă, 28 nov. 1878

Alama, L:23,3

Inv. 34263

3. Congresul de la Berlin, 13 iun. – 13 iul. 1878

Medalie, 1878

Gravor: H. Weckwerth

Argint, D:40

Inv. 34708

4. Razboiul pentru Independență, 1877 – 1878

Medalie, 1881

Gravor: Wilhelm Kullrich

Cupru, D:85

Inv. 33818

5. Ion Bratianu (1821 – 1891)

Medalie, 1891

Gravor: Paul Telge

Cupru, L:50

Inv. 41176

VII/7

VII/8

Ion Bratianu (1821 – 1891)

Medalie cu toartă, 1891

Gravor: Théodore Radivon

Alamă, L: 30; Inv. 34285 / 1

Monumentul Reintegrării Dobrogei, Tulcea

Medalie, 1895

Gravor: M. Carniol Fiul

Argint aurit, L:76,5; Inv.33828/1

Monumentul Batalionul 2 Vânători, Ploiești

Medalie, 1897

Gravor: M. Carniol Fiul

Bronz, L:65; Inv. 41054

Jubileul de 25 de ani al

Războiului Independenței României

Medalie cu toartă, 1902

Gravor: Librăria Petroff, Bârlad

Aluminiu, L:40,3

Inv. 34337/1

**25 de ani de la primele salve de tun – 15 mai 1877
(Baterie de artilerie în acțiune, Calafat)**

Plachetă, 1902

Gravori: M. Camiol Fiul și Théodore Radivon

Bronz argintat, L:38 x 67

Inv. 34792/1

VII/13

VII/14

. 25 de ani de la primele salve de tun – 15 mai 1877

(Baterie de artilerie în fortificație, Calafat)

Plachetă, 1902

Gravori: M. Carniol Fiul și Théodore Radivon

Bronz argintat, L:38 x 67

Inv. 34800

.. Bombardarea Vidinului – 15 mai 1877

Plachetă, 1906

Gravor: Tony Szirmai

Bronz argintat, L:73 x 114

Inv. 34726

3. Capitulara Griviței și eliberarea Bulgariei, 1877 - 1907

Medalia cu toartă, 1907

Gravor: F. Saraga, Iași

Bronz aurit, L:39,5

Inv. 34396/1

4. Monumentul de la Turnu Măgurele – Eroilor căzuți în Bulgaria

Medalie cu toartă, oct. 1907

Gravor: M. Carniol Fiul

Bronz, L:29,5

Inv. 34394/1

5. Monumentul Independenței, Pitești

Medalie cu toartă, 1907

Gravor: M. Carniol Fiul

Bronz aurit, L: 32; Inv. 34395/1

VII/14

VII/26

1. Regina Elisabeta a României / Vatra Luminoasă

Medalie, 1909

Gravor: Tony Szirmai

Bronz argintat, D:60

Inv. 34122

7. Batalionul I Vânători – 50 de ani

Medalie, 1910

Gravor: M. Carniol Fiul

Bronz, L:38 x 32 (ovală)

Inv. 34413

8. Monumentul Independenței, Craiova

Plachetă, 1912

Gravor: Mendel Fiul

Bronz aurit, L:90 x 62

Inv. 34761

9. Monumentul Independenței, Craiova

Medalie, 1912

Gravor: M. Carniol Fiul

Bronz aurit, L:32,7

Inv. 34428/1

10. Monumentul „Trecerea Dunării”, Corabia, 1877 – 1913

Medalie cu toartă, 1913

Bronz, L: 28

Inv. 34440/2

**. Regina Elisabeta a României la 70 de ani /
Duioasei Mume a răniților din Războiul de
Neatârnare, 1877**

Placheta, 1913 - Colonia română din Belgia

Gravor: Godefroid Devreese

Bronz, L:83 x 56,5

Inv. 48177

2. Scoala specială de cavalerie – 50 de ani

Medalie cu toartă, 1923

Gravor: M. Gerscovici

Bronz aurit, L: 41,3

Inv. 31982

**3. Societatea Națională de Cruce Roșie a României
– 50 de ani**

Medalie, 1926

Gravori: Huguenin Frères

Bronz, L:50

Inv. 34126/1

4. Centenarul nașterii gen. dr. Carol Davila

Medalie, 1928

Gravor: André Lavrillier

Bronz, D:80,3

Inv. 31636

VII/31

VII/34

6. 50 de ani de la Reintegrarea Dobrogei

Medalie, 1928 - Soc. Numismatică Română

Gravori: Huguenin Frères

Bronz, L: 70

Inv. 31664

6. Centenarul renașterii infanteriei române

Medalie, 1930

Gravor: André Lavrillier

Bronz, L:79,8

Inv. 31890

7. Centenarul nașterii lui Nicolae Grigorescu

Medalie, 15 mai 1938

Gravor: Gheorghe Stănescu

Bronz, L:60

Inv. 34168 /2

8. Semicentenarul morții lui Vasile Alecsandri

Medalie, aug. 1940 - Academia Română

Gravor: Gheorghe Stănescu

Bronz, L:60

Inv. 116917

9. C.A. Rosetti (1816 – 1885)

Plachetă, f.d.

Unifacies

Bronz zincat, L:150 x 105

Inv. 38034

CRONOLOGIA PRINCIPALELOR EVENIMENTE DIN TIMPUL RĂZBOIULUI DE INDEPENDENȚĂ (1877-1878)

- 16 aprilie 1877 Ministrul de externe, Mihail Kogălniceanu, semnează, alături de reprezentantul țarului, baronul Stuart, convenția româno-rusă.
- 18 aprilie 1877 Este promulgat Decretul de mobilizare generală a armatei române.
- 25 aprilie/7 mai 1877 Este încheiată mobilizarea forțelor permanente, teritoriale și a milițiilor.
- 27 aprilie/9 mai 1877 Este emis decretul nr. 952 cu privire la noua organizare a armatei române.
- 4/16 mai 1877 Marele duce Nicolae, face o vizită domnitorului Carol la Cotroceni.
- 9/21 mai 1877 În Cameră este proclamată independența de stat a României.
- 24 mai/5 iunie 1877 Țarul Alexandru al II-lea intră în România, stabilindu-și cartierul militar la Ploiești. Aici este vizitat de Carol I.
- 26 mai/7 iunie 1877 Țarul Alexandru al II-lea vine în București și apoi este primit de Carol I la Cotroceni.
- 3/15 iunie 1877 Țarul Alexandru al II-lea îi face o nouă vizită lui Carol I la Cotroceni.
- 10/22 iunie 1877 Corpul XIV din armata rusă debarcă în Dobrogea și ocupă localitățile Măcin, Isaccea, Tulcea și Hârșova.
- 3/15 iulie 1877 Trupele ruse, sprijinite de artileria română, ocupă cetatea Nicopol.
- 8/20-9/21 iulie 1877 Primul atac al armatei ruse asupra Plevnei, soldat cu un eșec.
- 11/23 iulie 1877 Comnadantul Diviziei 4, generalul Gheorghe Manu preia apărarea garnizoanei Nicopol.
- 15/27 iulie 1877 Rusia cere ajutorul armatei române pentru cucerirea Plevnei și altor redute.

6/28 iulie 1877	Începe trecerea Dunării de către primele unități ale armatei române (Divizia 4 infanterie).
8/30 iulie 1877	Trupele ruse sunt înfrânte pentru a doua oară în încercarea de a cucerii Plevna.
9/31 iulie 1877	Marele duce Nicolae trimite domnitorului Carol o telegramă prin care cere sprijin armatei române.
20 august/1 septembrie 1877	Armata de vest este pusă sub comanda supremă a domnitorului Carol.
20 august/1 septembrie 1877	Divizia 4 infanterie română ocupă poziții de luptă la Breslanița și Kalișovăț.
27 august/8 septembrie 1877	Trupele române cuceresc reduta „Grivița”.
30 august/1 septembrie 1877	Trupele române cuceresc reduta „Grivița nr. 1”
31 august/2 septembrie 1877	Trupele otomane contraatacă încercând să reocupe „Grivița nr. 1”, dar sunt respinse cu mari pierderi.
1/13 septembrie 1877	În consiliul de război de la Radenița se hotărăște încercuirea Plevnei.
6/18 septembrie 1877	Trupele române încearcă să ocupe reduta „Grivița nr. 2”, dar atacul a eșuat.
7/19 octombrie 1877	Se încearcă pentru a doua oară cucerirea redutei „Grivița nr. 2”, dar fără succes.
12/24 octombrie 1877	După lupte crâncene este cucerită localitatea Gorni Dubkin.
7/19 noiembrie 1877	Cetatea Rahova este cucerită de trupele române.
19 noiembrie/decembrie 1877	Osman pașa, comandantul trupelor de la Plevna, solicită să i se permită ieșirea spre Sofia sau Vidin. Aliații refuză acest lucru, cerând capitularea necondiționată.
27 noiembrie/decembrie 1877	Osman pașa începe să forțeze ieșirea din încercuirea de la Plevna.
28 noiembrie/decembrie 1877	Se declanșează una din cele mai înverșunate bătălii cunoscută în istoria modernă, pentru capturarea armatei de la Plevna.

28 noiembrie / 1 decembrie 1877	Osman paşa cu întreaga armată se predă colonelului M.Ch. Cerchez, comandantul Diviziei 2 infanterie română.
30 noiembrie/ 1 decembrie 1877	Are loc ultima reuniune comună a celor două comandamente aliate.
1/13 decembrie 1877	Serbia intră în război împotriva Turciei.
5/27 decembrie 1877	Prințul Carol se întoarce la București.
11/23 ianuarie 1878	M. Kogălniceanu cere baronului Stuart ca România să participe la negocierile de pace cu Turcia.
12/24 ianuarie 1878	Trupele române obțin o victorie categorică la Smârdan
19/31 ianuarie 1878	Sunt semnate preliminariile armistițiului cu Turcia fără participarea delegatului român.
11/23 februarie 1878	Garnizoana din Vidin capitulează în fața trupelor române.
19 februarie/ 3 martie 1878	Se semnează tratatul de pace de la San Stefano, între Rusia și Turcia, fără participarea statelor din sud-estul Europei care luaseră parte la război.
2/29 aprilie 1878	Sub presiunea marilor puteri europene, Rusia acceptă ideea unui congres la Berlin.
1/13 iunie-1/ 13 iulie 1878	Are loc Congresul de pace de la Berlin.
9 iulie/11 august 1878	Prin decret armata română a fost demobilizată.
8/20 octombrie 1878	Armata română își face intrarea triumfală în București
14/26-18/30 noiembrie 1878	Trupele române intră în Dobrogea, care revenea la patria mamă.

ABREVIERI

M.M.B	Muzeul Municipiului București
Inv.	Numărul de inventar al obiectului
L	Lungime
l	Lățime
Î	Înălțime
T	Talie
D	Diametru
Sec.	Secol
u/p	Ulei pe pânză
I/18	Capitolul și numărul curent al obiectului
	Dimensiunile obiectelor sunt date în milimetri.

Coperta I: Capitulara lui Osman Pașa la Plevna, litografie color,
sec. XIX

